

IX Ka 579/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w Wydziale IX Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – S. S.O. Barbara Plewińska

Sędziowie: S.O. Andrzej Walenta

S.O. Aleksandra Nowicka (spr.)

Protokolant stażysta Mateusz Holc

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Brodnicy Doroty Pawlikowskiej

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2017 r.

sprawy **R. M.** oskarżonego z art. 278§1 i 5 kk i in.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Brodnicy z dnia 17 maja 2017 r., **sygn. akt II K 86/17**

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na mocy art. 63§1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej w pkt I kary pozbawienia wolności okres zatrzymania w dniu 9 marca 2017 r., przyjmując, że ten dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równy jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty za II instancję, zaś wydatkami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 579/17

UZASADNIENIE

R. M. został oskarżony o to, że w okresie od 24 września 2015 r. do 20 grudnia 2016 r. w B. przy ul. (...), woj. (...) dokonał kradzieży energii elektrycznej poprzez niedozwolone podłączenie kabla do instalacji elektrycznej i korzystał z niej w mieszkaniu, czym spowodował straty w wysokości 1802,92 złotych na szkodę (...) S.A. Oddział w T. ul. (...), przy czym czyn ten popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla W.z dnia 16 lipca 2008 r., sygn. akt (...) za czyn z art. 278 § 1 kk, którą to karę odbył w okresie od 9 marca 2016 r. do 10 maja 2016 r. z zaliczeniem okresów od 11 do 12 listopada 2007 r., od 12 czerwca 2011 r. do 22 listopada 2011 r., od 22 marca 2012 r. do 7 sierpnia 2013 r.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 i 5 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

Wyrokiem z dnia 17 maja 2017 r. sygn. akt II K 86/17 Sąd Rejonowy w Brodnicy uznał oskarżonego R. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 278 § 1 i 5 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na mocy art. 278 § 1 i 5 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Ponadto zwolnił oskarżonego od opłaty sądowej, a

wydatkami postępowania obciążył Skarb Państwa oraz zasądził od Skarbu Państwa na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) S.A. Oddział w T. kwotę 840,00 zł, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Od powyższego wyroku apelację wywiódł oskarżyciel publiczny w części co do kary, na korzyść oskarżonego, zarzucając obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 63 § 1 kk, poprzez zaniechanie zaliczenia okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności. Jednocześnie wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zaliczenie okresu zatrzymania w sprawie w dniu 9 marca 2017 r. w ilości 1 dnia na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności, przyjmując, iż 1 dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności oraz utrzymanie wyroku w mocy w pozostałym zakresie.

Sąd Odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego w części dotyczącej kary zasługiwała na uwzględnienie, albowiem Sąd I instancji pominął w zaskarżonym wyroku okoliczność, iż oskarżony w toku postępowania przygotowawczego został zatrzymany i przymusowo doprowadzony na badania sądowo-psychiatryczne w dniu 9 marca 2017 r. Wobec powyższego zgodnie z art. 63 § 1 kk okres rzeczywistego pozbawienia wolności powinien zostać zaliczony na poczet orzeczonej kary, czego Sąd meriti jednak zaniechał.

W tym stanie rzeczy Sąd Odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej w pkt 1 kary pozbawienia wolności okres zatrzymania w dniu 9 marca 2017 r. przyjmując, że ten dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równy jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Należy wskazać, że Sąd I instancji poczynił prawidłowe ustalenia w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego oraz w sposób adekwatny orzekł środek reakcji karnej, stosownie do ogólnych dyrektyw wymiaru kary z art. 53 kk.

Sąd odwoławczy nie dopatrył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku z urzędu, dlatego w pozostałym zakresie należało utrzymać go w mocy.

Ponadto zwolnił oskarżonego od zapłaty wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym, obciążając nimi Skarb Państwa, stosownie do art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk, zważywszy na to, że wywiedzenie apelacji przez oskarżyciela publicznego było efektem zaniechania Sądu I instancji w rozstrzygnięciu co do kary.